

колко стотини хора, между които и Габровскитѣ учители и пѣшкомъ съ разни ругателства ги закареха въ Търново. Фазлъ се опиваше отъ ракия и една вечеръ въ пиянството си заповѣда на часътъ да обѣсятъ двоица затворени селяни безъ даже да ги испитва; на другий день билъ всичко забравилъ и искалъ да доведжтъ прѣдъ него двамата затворници!

Но времето на тѣзи Български ужаси стана прочуто името на Шевкетъ-паша, знаменитий за пораженията, които въ Херцеговина претърпѣ. На 26 Май (н. к.) той пристигна въ града Ямболъ, гдѣто се свършва недоправената желѣзница отъ Марица къмъ Балкана, и защото тамъ предаванието на оржието не отиваше доволно бърже той дозволи на башибозуцитѣ да пленятъ; и така ограбиха Ямболъ. Отъ тукъ Шевкетъ дойде въ недалечния подбалканскій градъ Сливенъ. Нѣ при всичкото съпротивление на разумния мютесарифинъ Хайдара, и тукъ пакъ Трапезунтскитѣ редифи и Черкезитѣ убиваха хора даже по улицитѣ на градътъ. Тогазъ дойде извѣстие, че ужъ въ селото Бояджикъ (140 къщи) избухнало възстание; т. е. тамошнитѣ селяни не искали да даджтъ въ расположението на скитницитѣ башибозуци паритѣ си и женитѣ си, нѣ ги испъдили. Самъ Шевкетъ происхождалъ отъ турскитѣ дворове на това село и имаше сродство съ Татарскитѣ султани, потомци на Кримскитѣ ханове, които слѣдъ като Русситѣ прѣвзеха Кримъ, бѣха се прѣселили въ Источна Тракия и тамъ притѣсняваха раята по околността. Шевкетъ пристигна въ своето мѣсторождение на 30 Май (н. к.). Жителитѣ отивахъ да го посрѣщнатъ за да го поздравятъ, нѣ той заповѣди